

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ תְּרוּמָה-בֵּי-תְשׂוּאָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ט - חלק י"ד

קונטרס 854

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

עֲרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

סֵפֶר

שִׁירָה וְזִמְרָה - בַּר יוֹחָאי

א. לא ברא הקב"ה את עולמו אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

ב. תת"ק וששת אלפים רבבות מלאכי השרת עומדים מימין כסאו ומגודו משמאל כסאו ונהרות אש מוקפין ועוברין בניהם ושרים גדולים ממונים ועל [צ"ל על] כל צבא וצבא שמימין ומשמאל ומלמדוין אותן לומר שירה וזמרה לפני כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה (בתי מדרשות חלק א - סדר רבה דבראשית אות מו)

ג. המלאכים תת"ק אלפים רבבות עומדים מימין הכסא, ומגודו עומדים משמאל הכסא, וגודו לאין מספר וצבא לאין חקר מלמדים שירה וזמרה. ובשחקים תתרי"ח מהנות שאומרים קדוש וברוך מנקה ועד ערב. ולפניו תצ"ו אלפים אומרים קדוש ביום וברוך בלילה. כנגדו רי"א אלף רבבות מלאכי רחמים אומרים ק' ק' ברוך. וכל מהנות טובלים בנהרי אש שבע פעמים, ובדקים עצמם באש שס"ה פעמים, מפני שיורדים בכל יום לשום שלום בעולם:

ד. אמר שמואל כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שהמלאכים מבקשים לומר שירה תהלה, כמו הרים של אש וגבעות של להבה, ואומר להם הקב"ה, החרישו עד שאשמע קול שירות ותושבחות ותפלות ונעים זמירות ישראל. ושמעיא"ל השר משתקן בכל בקר וערב. דתניב (איוב לה, ז) ברוך יחד מוכבי בקר, אלו ישראל. ויריעו כל בני האלודים, אלו המלאכים: (ספר הלמות הכסא לרבי אלעזר מגרמזיא - הלמות המלאכים)

ה. הלל - דתניב (תהלים קיג): הִלְלוּ עַבְדֵי ה'. כי מי שמקבל עליו עול מלכות שמים באמת, הוא מלא שירה וזמרה. לכן הלל בנימטריא שם אדני שכל מקום שיש שם אדנותו של הקדוש ברוך הוא - יש שם הלל וזמרה: (ספר התודעה - פרק אחד עשר)

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי מִפְעַל הַזֶּהר הַעֲוָלִים"

בעירה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

"ל"ג קְעוֹמֵר שְׁנַת תּש"ע ל"פ"ק

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שיעורים מיוחד הקדוש

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזוהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעז"ה את הזוהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיוקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

סביב השעון, 24 שעות ביממה!

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמין". באור הדברים: בזכות
החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספה"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל

ע"א) וז"ל: וידוע דכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,

מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזוהר

במונחים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעז"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואתר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-1300-995 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____

כתובת _____ עיר _____

טלפון _____ נייד _____

יום _____ שעה _____ בהתנדבות?

מקום השיעור _____

מסירת שיעור או לימוד _____

נא למלאות ולשלוח בפקס 02-995-1300

חלק מהשיעורים:

קבר רחל
ליל חמישי יום שלישי

1:30 12:00
1:45 12:15
2:00 12:30
2:15 12:45
2:30
2:45

הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמין שליט"א
הרב מאיר חיים דיין שליט"א, ראש הכולל
הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א
הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.
הרב ברוך גולומבו שליט"א
ר' יעקב אביטן שליט"א

בְּתִיב (שמות לג יא) ויהושע בן נון נער לא ימיש. דְּהוּה קָאִים גּוּ מְשַׁפְּנָא דְּמִשָּׁה, בְּגִין דְּהוּא אוּהֵל, אוּהֵל דְּמִשָּׁה הָוּה. וּבְשַׁעֲתָא דְּשָׂכִינְתָא הָוּה אֲתִיָא, וְאַשְׁבַּח תַּמָּן לִיהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ נַעַר, וּמֵיַד הָוּה בְּחִידוֹ וַרְעוּ. דְּחִדְרָה דִּיהוֹשֻׁעַ אֲנָפוּי דְּסִיְתָרָא דְּכוּלָא, בְּכָל רִזִין דִּילִיָּה הָכִי הָוּה.

בְּתוּב (שמות לג) ויהושע בן נון נער לא ימיש. שְׁהִיָּה עוֹמֵד בְּתוּף מִשְׁכַּן מִשָּׁה, בְּשִׁבְלֵי שְׁהִאֲהֵל הָוּא הִזָּה הָאֲהֵל שֶׁל מִשָּׁה. וּבְשַׁעֲרָה שְׁהַשְׁכִּינָה הִיְתִיה בָּהּ וּמוֹצֵאת שָׁם אֶת יְהוֹשֻׁעַ שְׁהוּא נַעַר, מֵיַד הִיְתִיה בְּשַׁמְחָה וּבְרַצוֹן, שְׁשַׁמְחַת יְהוֹשֻׁעַ פְּנֵי הַלְכָנָה בְּכָל, בְּכָל סוּדוּתֵי כֶף הִיָּה.

בְּיוֹן דְּמִשְׁפָּנָא אֲתַבְּנִי, לָא אֲצִטְרִיף יְהוֹשֻׁעַ לְמַהוּי תַּמָּן, אֶלָּא פְּרוּבִים הָווּ תַּמָּן, וּמִשְׁתַּכְּחִי בְּחִיבּוֹ דָּא בְּדָא, אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין, פְּרַבִּיָּא בְּחִידוֹ. בְּיוֹן דְּשִׂאֲרֵי עַלְיָיהוּ מֵיַד פּוּלָא בְּחִידוֹ, וְדִינָא לָא אֲשַׁתְּכַח כְּלָל. וּבְגִין דְּקוּדְדָּא בְּרִיף הוּא רַעוּתִיה בְּעַמָּא דִּישְׂרָאֵל, בְּעֵינֵן לְאַחְזָא עוּבְדָא לְתַתָּא, לְאַתְעֵרָא רַחֲמֵי, וּלְאַעֲבָרָא דִינָא, דְּלָא יִשְׁלוּט עַלְיָיהוּ כְּלָל, וַיְהוֹן תְּדִיר בְּחִדְרָה עַמִּיה. זַפְּאִין אִינוּן בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי.

בְּיוֹן שְׂבָנָה הַמְשַׁכֵּן, לָא הַצְטְרִף יְהוֹשֻׁעַ לְהִיּוֹת שָׁם, אֶלָּא הַפְּרוּבִים הָיוּ שָׁם, וּנְמַצָּאִים בְּחִיבּוֹת זֶה עִם זֶה, פְּנִים בְּפָנִים, תִּינוּקוֹת בְּשַׁמְחָה. בְּיוֹן שְׁשַׁרְתָּה עֲלֵיהֶם, מֵיַד הַכֹּל בְּשַׁמְחָה, וְאִין בְּנַמְצָא הַדִּין כְּלָל. וּבְשִׁבְלֵי שְׂרַצוֹנֵי שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּעַם יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה לְמִשָּׁה, לְעוֹרֵר רַחֲמִים וּלְהַעֲבִיר הַדִּין, שְׁלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כְּלָל, וַיְהִי תְּמִיד עִמּוֹ בְּשַׁמְחָה. אֲשַׁרְיָהֶם בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּתִיב (ש"א ג א) וַהֲנַעַר שְׁמוּאֵל מִשְׂרַת, כְּתִיב נַעַר, וּכְתִיב (תהלים ד טו) וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ. וְתַנִּינֵן, שְׁקוּל הִיָּה שְׁמוּאֵל כְּנַגְדַּ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. אִי שְׁקוּל אִיהוּ פְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן, אֲמַאי כְּתִיב נַעַר, דְּהָא בְּכַמְּה דְּרַגִּין אִינוּן, דְּלָא הָוּה מְטָא אֲפִילוּ לְדְרַגָּא זַעֲרָא דְּמִשָּׁה, כָּל שְׂכַן לְמַהוּי שְׁקוּל פְּתַרוּוּיָהוּ.

בְּתוּב (שמואל-א 1) וַהֲנַעַר שְׁמוּאֵל מִשְׂרַת, כְּתוּב נַעַר, וּכְתוּב (תהלים טז) וּשְׁמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ. וְשַׁנִּינּוּ, שְׁקוּל הִיָּה שְׁמוּאֵל כְּנַגְדַּ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמוֹ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן, לְמָה כְּתוּב נַעַר? שְׁהָרִי בְּכַמְּה דְּרַגּוֹת הֶסֶם, שְׁלֹא הִיָּה מְגִיעַ אֲפִילוּ לְדְרַגָּה הַקְּטַנָּה שֶׁל מִשָּׁה, כָּל שְׂכַן לְהִיּוֹת שְׁקוּל כְּנַגְדַּ שְׁנֵיהֶם!

אַלְיָא הָאִי קָרָא הָכִי הוּא, מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו, מִשָּׁה אִיהוּ נְבִיאָה מְהִימְנָא עֵילָאָה עַל כָּל שְׂאָר נְבִיאֵי. אַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו, אִיהוּ פְּהֵנָא עֵילָאָה עַל כָּל פְּהַנֵּי עַלְמָא, דְּלָא הָוּה פְּהֵנָא רַבָּא דְּסָלִיק בְּדְרַגָּא עֵילָאָה פְּאַהֲרֹן. זְכָה אַהֲרֹן לְכַהוּנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכַהֵן. מַה דְּלָא זְכָה פְּהֵנָא אַחְרָא. וְאִי תִימָא, הָא זְכַרְיָה פְּהֵן וּנְבִיא הָיָה, הִהִיא נְבוּאָה לְשַׁעֲתִיָּה הָוּה, דְּכְתִיב (דה"א כד ט) וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת זְכַרְיָה.

אַלְיָא הַפְּסוּק הָזֶה הוּא כֶּף: (סם) מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו, מִשָּׁה הוּא נְבִיא גְּאָמֵן עַלְיוֹן עַל כָּל שְׂאָר הַנְּבִיאִים. אַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו, הוּא הַכַּהֵן הַעֲלִיּוֹן עַל כָּל כַּהֲנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֹא הִיָּה כַּהֵן גְּדוֹל שְׁעֵלָה בְּדְרַגָּה הַעֲלִיּוֹנָה כְּמוֹ אַהֲרֹן. זְכָה אַהֲרֹן לְכַהּנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכַהֵן, מַה שְׁלֹא זְכָה כַּהֵן אַחֵר. וְאִם תִּאמַר, הָרִי זְכַרְיָה כַּהֵן וּנְבִיא הִיָּה? הַנְּבוּאָה הַהִיא לְשַׁעֲתָה הִיְתִיה, שְׁפַתוּב (דה"ב כד) וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת זְכַרְיָה.

פְּרִשְׁת כּי תִשָּׂא

מֵאִי כָּל הָעוֹבֵר עַל הַפְּקוּדִים, אֲלֵא דָּא הוּא
מֵאֵן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵין דְּמֵאֲרִיָּה, אִי בְּעֵי
לְאַתְתְּקֵנָא קָמֵי מֵאֲרִיָּה, וְלֹא יִשְׁלוּט עֲלֵיהּ דִּינָא
דְּלְעֵילָא, זֶה יִתְנֹו. ז"ה בְּעֵי לְמִיתֵן, לְקַרְבָּא
לֵיהּ בְּזֵא"ת, וְלֵאנְהֲרָא לֵיהּ בְּנִהִירוֹ, בְּגִין דְּלֹא
תּוֹקִיד עַלמָא בְּשִׁלְהוּבוֹי. בְּגִין דְּמֵאֵן דְּעֵבֵר עַל
פְּקוּדֵין דְּמֵאֲרִיָּה, אִפְרִיד זֶה מְזֵאָת, כְּדִין בְּעֵי
לְאַתְתְּקֵנָא לְהוּא אֲתֵר, וְלֵאֲרַמָּא רִישָׁא קָמֵי
דִּינָא, וְלֹא יִשְׁלוּט דִּינָא עֲלֵיהּ.

זֶה יִתְנֹו. תֵּא חֲזִי, בִּי דִּינָא דְּלְעֵילָא, לֹא
מְעִנִישִׁין לֵיהּ לְפַר נֶשׁ עַד דְּאִיְהוּ בְּרַעְשֵׁרִין
שְׁנִין. מֵאִי טַעמָא, בְּגִין דְּהוּא זְמַנָּא אֲשִׁתְּלִים
בְּתַרִּין חוֹלְקִין, בְּחוּלְקָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, אִי הוּא זְמַנָּא עֵבֵר
עַל פִּיקוּדָא, לְמֵאֵן בְּעֵי לְמִיחֵב, בְּאַתְרָא דְּחֵב
גְּבִיָּה, וְלְמֵאֵן בְּעֵי לְאַמְשַׁכָּא. הָדַר וְאָמַר
מַחְצִית הַשְּׁקָל.

תֵּא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
אִיקְרוּן אֶחָד. וְכַד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלְתָּא,
לֹא אִיקְרִי אֶחָד. וְעַל דָּא מַחְצִית הַשְּׁקָל, דְּהוּא
עֶשֶׂר גֵּרָה, רְזָא דִּיו"ד, בְּעֵי לְאַמְשַׁכָּא וְלֵאנְהֲרָא
בְּאַתְרָא דְּפָגִים.

וְדָא הוּא כּוּפֵר נִפְשׁוֹ וְדָאִי, דְּהוּא נִפְשׁ וְאִו
אִיְהִי בִּי דִּינָא. בְּמֵאִי אֲתַכְפְּרָא וְאֲסַתְּלִיק
דִּינָא. בְּהוּא מַחְצִית הַשְּׁקָל, וְדָא אִיְהוּ טוֹב,
דְּאַנְהֵר לֵיהּ. וְכַד מִתְדַבְּקִין תְּרוּוֹיְהוּ בְּחֻדָּא,
טוֹב וְנִפְשׁ, כְּדִין אִקְרִי שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ. וְאִיתְעַר
כְּסָף יְמִינָא דְּמִלְכָּא, לְגַבֵּי תְרוּמַת ה'.

וְעַד דָּא בְּעָא מִשָּׂה בְּשַׁעְתָּא דִּינָא, וְעַתָּה יְגַדֵּל
נָא כַּח אֲדוּנִי. יו"ד רַבְתָּא יִתְחַבֵּר בִּיהֲדָה,
דְּאִקְרִי מַחְצִית הַשְּׁקָל. וּבְאֵן אֲתֵר אֲתַחַבֵּר.
בְּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ. וְכַד תְּרוּוֹיְהוּ מִתְחַבְּרִין, כָּל

פְּרִשְׁת כּי תִשָּׂא

כּוּה זֶה (שְׁמוֹת ל) כָּל הָעוֹבֵר עַל
הַפְּקוּדִים? אֲלֵא זֶהוּ מִי שְׁעוֹבֵר עַל
מִצְוֹת רְבוּנוּ, אִם רוּצֵה לְהִתְמַקֵּן
לְפָנֵי רְבוּנוּ, וְלֹא יִשְׁלַט עֲלָיו הַדִּין
שְׁלַמְעֵלָה - זֶה יִתְנֹו. ז"ה צְרִיף
לְתַת, לְקַרֵּב אוֹתוֹ עִם זֵא"ת,
וְלְהֵאִיר לוֹ בְּאוּר, כְּדִי שְׁלֵא יִשְׂרָף
אֶת הָעוֹלָם בְּשִׁלְהֻבוֹתָיו, מִשּׁוּם
שְׁמֵי שְׁעוֹבֵר עַל מִצְוֹת רְבוּנוּ,
מִפְרִיד ז"ה מְזֵאָת, אֲזוּ צְרִיף
לְתַקֵּן אֶת אוֹתוֹ מְקוֹם וְלְהֵרִים
רֵאשׁוֹ לְפָנֵי הַדִּין, וְלֹא יִשְׁלַט הַדִּין
עֲלָיו.

זֶה יִתְנֹו, בֵּא וְרֵאָה, בֵּית הַדִּין
שְׁלַמְעֵלָה לֹא מְעִנִישִׁים אֶת הָאָדָם
עַד שֶׁהוּא בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ הַזְּמַן הוּא
הַשְׁתַּלֵּם בְּשְׁנֵי חֳלָקִים - בְּחֶלֶק
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּכְנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן, אִם בְּאוֹתוֹ זְמַן
עֵבֵר עַל מִצְוָה, לְמִי צְרִיף לְחוּב?
לְמַקּוֹם שְׁחֵטָא אֵלָיו, וְלְמִי צְרִיף
לְהַמְשִׁיף? חֲזוּר וְאָמַר מַחְצִית
הַשְּׁקָל.

בֵּא וְרֵאָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים אֶחָד,
וּכְשֶׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלְתָּא, אֵינָם
נִקְרָאִים אֶחָד. וְעַל כֵּן מַחְצִית
הַשְּׁקָל, שֶׁהוּא עֶשֶׂר גֵּרָה, הַסּוּד
שֶׁל יו"ד, צְרִיף לְהַמְשִׁיף וְלְהֵאִיר
לְמַקּוֹם שְׁפָגִים.

וְזוֹהוּ כְּפַר נִפְשׁוֹ וְדָאִי, שְׁהִרִי נִפְשׁ
וְאִו הִיא בֵּית דִּין. כְּמַה מִתְּכַפֵּר
וּמִסְתַּלֵּק הַדִּין? בְּמַחְצִית הַשְּׁקָל
הַהִיא, וְזוֹהוּ הַטוֹב שְׁמֵאִיר לָהּ.
וּכְשֶׁנִּדְבְּקִים שְׁנֵיהֶם יַחַד, טוֹב
וְנִפְשׁ אֲזִי נִקְרָא שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ,
וּמִתְעוֹרֵר כְּסָף, יְמִין הַמְּלֶכֶךְ אֶל
תְּרוּמַת ה'.

וְעַד כֵּן בְּקַשׁ מִשָּׂה בְּשַׁעְתָּא דִּינָן
(בְּמַדְבַּר ד') וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא כַּח אֲדוּנִי.
יו"ד רַבְתָּא יִתְחַבֵּר עִמָּה, שְׁנִקְרָאֵת

מחצית השקל. ובאיזה מקום מתחבר? בשקל הקדש. וכששניהם יחד מתחברים, כל אותם בתי הדין שבשער המקדש מסתלקים שלא לעשות דין, שהרי ודאי כפר נפשו נתן.

בא וראה, הכפר הזה, כדאי הוא לכפר על עשרה שבטים, שמכרו את יוסף, והפרידו ז"ה מזאת, ועברו על מצוות רבונם. משום כך, עשרים גרה השקל, כנגד אותו שגזר בארץ נכריה, שהסתלק מהארץ הקדושה ונמכר בעשרים כסף. ובגוי ישראל לא הרימו ראש מאותה השעיה באותו החטא. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: אם אתה רוצה להרים את ראשם למעלה - זה יתנו, כ"ל.

בא וראה, הצדיק ההוא נקרא כל, וכנסת ישראל העשירית של כלם נכללת בו, התקברו זה עם זה, ואז נקראים שקל הקדש. משום שהוא חצי גוף וכנסת ישראל חצי גוף, מתחברים זה עם זה, והגוף משלם.

ושנים עשר שבטים שפחת הים יונקים כל אחד במקומו, וזה שכתוב זה יתנו. ז"ה, החשבון שנים עשר, שנדבקים סביב המשכן העליון. ובאותו הזמן תהיה להם נשיאות ראש, משום שנדבק ראש המלה במקומו אותו ששמר יו"ד. וכשהלך לעולם הבא, נוספה בו יו"ד, שכתוב (בראשית ו) וייעם בארון במצרים.

ועל ידי משה שנולד באדר, התעלה משם, והיתה להם לישראל נשיאת ראש. ומשום זה נותנים באדר אותם השקלים, להרים את ראשם למעלה ולקרב את קדשות המלך למקומם, וצד ובאה זאת ברשם של צדיק שהוא

אינון בתי דינין דבתרע מקדשא, מסתלקין דלא למעבד דינא, דהא ודאי כפר נפשו יהב. תא חזי האי פופרא, פדאי הוא לכפרא על עשרה שבטין, דזבינו ליוסף, ואפרידו ז"ה מזאת, ועברו על פקודייה דמאריהון. בגין כך עשרים גרה השקל, לקביל ההוא דגר בארעא נוכראה, דאסתלק מארעא קדישא, ונמכר בעשרים כסף. ובגוי ישראל לא ארימו רישא מההוא שענתא, בההוא חובא. אמר ליה קודשא בריך הוא למשה, אי את בעי לארמאה רישיהון לעילא, זה יתנו, כ"ל.

תא חזי, ההוא צדיק כל אקרי, וכנסת ישראל עשיראה דכלהו אתפלילת ביה אתקברו דא בדא, כדין שקל הקדש אקרון, בגין דאיהו פלג גופא, וכנסת ישראל פלג גופא, אתחברו דא בדא, גופא אשתלים.

ותרין עשר שבטין דתחות ימא, ינקין כל חד מאתר דיליה. הדא הוא דכתיב, זה יתנו. ז"ה, חושבן תרין עשר, דאתדבקי סחריני משכנא עלאה. ובההוא זמנא יהא לון נשיאות רישא, דאתדבק ראש המטה באתריה ההוא דנטיר יו"ד. וכד אזל לעלמא דאתי, אתוסף ביה יו"ד, דכתיב (בראשית נ כו) וייעם בארון במצרים.

ועל ידי דמשה דאתייליד באדר, אסתלק מתמן, והיה לון לישראל נשיאת ראש. ובגין כך באדר יהבין אינון שקלים, לארמא רישיהון לעילא, ולקרבא קידושין דמלפא לאתריהו, וסטרא דימינא אתער בעלמא, וסמכי משכנא אתקיימו על תיקוניהון. ואתי זאת ברשימו דצדיק דהוא יו"ד, דאיתדבק בה בכל (דף נד ע"ב) קידושין דלעילא, כד הימין מתעורר בעולם, ותומכי המשכן עמדו על תקונם.

יוד, שנדבק בה בכל הקדשות שלמעלה, כשנתנה מחצית השקל, שהם מעות של כספים שנקשרו זה בזה.

ועל כן הקטרת לבטל את הדין ולבטל מגפה, משום שקושר אותה במקום של זה. ובא ראה, הקטרת וכל הקרבנות שמקריבים, באים ממחצית השקל הזו שנותן כל אחד ואחד מישראל, ואז תרומת ה' ודאי.

בא וראה, כתוב (משלי טו) עטרת תפארת שכיבה כו'. עטרת - זו תרומת ה', שהיא עטרת תפארת. משום שהרי תורה שבעל פה מעטרת את התורה שבכתב, משום שהיא מקום הגלוי, לגלות סתריה ולפרש את תקונייה על יד העטרת, שהיא המראה, שכלם מתגלים בה. ואם תאמר, איך מתגלים בה? במקום ההוא שנקרא דר"ף צדק"ה. ומי היא דר"ף צדק"ה? זהו זה שמאיר לה, ואז תמצא ודאי אור תורה שבכתב.

ועל זה נקראת תרומת ה', ודאי תרומת, שמרים דגלו על הכל, שהוא שכתוב בו (תהלים מח) גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו. מתי הוא גדול ומתעטר בעטרוֹתיו? בעיר אלהינו. ואז אורו של עתיק הימים מאיר בנציר אנפיו, ומתעטר כדי להדבק בקנייה הקדושה. זהו שכתוב עטרת תפארת שכיבה בדר"ף צדקה תמצא. ומשפיע לאותו מקום שנקרא (שהוא דרך) צדקה, ומאיר הלכן לאדם.

ומאירים ממנו ששים גבורים, ושנים עשר שבטים. משום כך, ששים עשרון בכלי אחד גבוללים, שכלם מצד אחד. ושנים עשר אין גבוללים עמהם, שהם יונקים נוף האילן, זהו שכתוב זה יתנו, ודאי יתנו לכל, לענפים שסוככים את האילן, ועל כן כל האמות

אתייהיב מחצית השקל, דאיהו מעין דכספין, דאתקשרו דא בדא.

ועל דא קטרת לבטלא דינא, ולבטלא מותנא, בגין דקשיר לה באתרא דזה. ותא חזי, קטרת וכל קרבנין דמקריבין, מהאי מחצית השקל אתי, דיהיב כל חד וחד מישראל, וכדין תרומת ה' ודאי.

תא חזי, (משלי טו לא) פתיב עטרת תפארת שכיבה וכו'. עטרת, דא תרומת ה', דאיהי עטרת תפארת. בגין דהא תורה שבעל פה, מעטרא לתורה שבכתב, בגין דאיהי אתרא דאתגלייא, לגלויי סתרהא, ולפרושי תיקונין דילה, על דא דעטרת, דאיהי מראה, דכלהו אתגליין בה. וכי תימא היאך אתגליין בה. בההוא אתר דאקרי דר"ף צדק"ה. ומאן איהו דר"ף צדקה. דא זה דאנהיר לה. וכדין תמצא ודאי נהירו דתורה שבכתב.

ועל דא תרומת ה' איקרי, תרומת ודאי, דארים דגליה על כולא, ההוא דכתיב, ביה, (תהלים מח ב) גדול ה' ומהלל מאד בעיר אלהינו. איהו גדול ואתעטר בעטרוי, בעיר אלהינו. וכדין, נהירו דעתיק יומין נהיר בזעיר אנפין, ואתעטר בגין לאתדבקה בקרתא קדישא. הדא הוא דכתיב, עטרת תפארת שכיבה בדר"ף צדקה תמצא. ונגיד לההוא אתרא דאקרי (דאיהו דרך) צדקה, ואנהיר חזוֹרא לסומקא.

ונחרין מניה שתינ גבורין, ותריז עשר שבטין. בגין כך ששים עשרון בכלי אחד נבללין, דכלהו מסטרא חד. ותריז עשר לא אתפללן עמהון, דאינון נקין נופא דאילנא, הדא הוא דכתיב, זה יתנו, ודאי יתנו לכולא, לענפי דסחרני אילנא. ועל דא האילן, זהו שכתוב זה יתנו, ודאי יתנו לכל, לענפים שסוככים את האילן, ועל כן כל האמות

מִתְכַּפְּרוֹת בְּקִרְבָּנֵי שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
וְיִשְׂרָאֵל יִזְנֶקִים בְּרֵאשׁוֹנָה
מִהַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא סַלַע, וְהִינּוּ
מֵה שְׁכֵתוֹב (דברים לב) וַיִּנְיָקוּהוּ דָבֵשׁ
מִסַּלַע. וְמָה הַטַּעַם דְּבֵשׁ? מִשּׁוּם
שֶׁהוּא תָמָר, שְׁכֵתוֹב (שיר ז) זֹאת
קוֹמַתְךָ דְּמַתְּךָ לְתָמָר.

וְאַחַר כֵּן שָׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוּר. זֶה
הַמְּקוֹם שֶׁלְמַעֲלָה, הַמְּקוֹם שְׁבוּ
שְׂרֵי יִצְחָק. אֵף עַל גֵּב שֶׁשָׁמֵן
מִצְדוֹ שֶׁל אַבְרָהָם - כְּשִׁישְׂרָאֵל
מִכְשִׁירִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, מֵהַפְּכִים
אֶת הַדִּין לְרַחֲמִים. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר
לְהֵם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּנְיָקוּהוּ
דָבֵשׁ מִסַּלַע, שֶׁמֶתְחַבְּרִים הַתָּמָר,
זָכַר וְנִקְבְּהוּ. וְשָׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוּר,
כֹּל הַדְּרָגוֹת שׁוֹפְעוֹת שָׁמֵן, וְאֶפְלוּ
הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא צוּר. וְהִינּוּ מֵה
שְׁכֵתוֹב (דברים לב) הַצּוּר תָּמִים
פְּעֻלוֹ. שְׁחוֹזֵר הַצּוּר לַעֲשׂוֹת פְּעֻלוֹ
שֶׁל תָּמִים. תָּמִים זֶה אַבְרָהָם,
שְׁכֵתוֹב (בראשית יז) הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי
וְהָיָה תָּמִים. צוּר זֶה יִצְחָק,
וּפְרִשְׁיָהּ.

בֹּא וּרְאֵה, עַל זֶה תִּמְהַ מִשֶּׁה
וְאָמַר (במדבר ט) הֵמָּן הַסַּלַע הַזֶּה
נוֹצִיא לָכֶם מַיִם. כִּינּוּ שֶׁאַתֶּם לֹא
הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְלֹא
מִבְּשָׂמִים הַמְּקוֹם. וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל
עוֹשִׂים נִסּוּף הַמַּיִם בְּחָג, לְהִנְיָק
אֶת הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה מֵהַמַּיִם שֶׁל
אַבְרָהָם, וְאֵז מִתְבָּרֵךְ הָעוֹלָם.

וּכְשֶׁאַתֶּם מִבְּרַךְ עַל מִזְבֵּחַ כּוֹס,
צְרִיף לוֹ לְתַתּ בּוֹ מַיִם בְּבִרְכַּת
הָאָרֶץ, לְבִרַךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת,
שֶׁנִּקְרָאת מִזְבֵּחַ, וְנִקְרָאת כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה, שֶׁכֹּל הַבְּרִכוֹת תְּלוּיֹת בָּהּ.
וְכֹא רָאָה, כְּשִׁישְׂרָאֵל מִכְשִׁירִים
מַעֲשֵׂיהֶם, הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה שׁוֹלֵט
בְּצַד הַיָּמִין, וְהָיוּ רוֹאִים כְּמוֹ
מִרְאֵה שֶׁל אֲרִיָּה רוֹבֵץ עָלָיו, עַל
הַקְּרָבָן, וְאוֹכֵל אוֹתוֹ. וְעַל פִּן
הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָא אֲרִיאֵל. (ישעיה כט)

כֹּל אוֹמֵין מִתְכַּפְּרִין בְּקִרְבָּנָא דְיִשְׂרָאֵל.
וְיִשְׂרָאֵל יִזְנֶקִין בְּקִדְמִיתָא מֵהַאי אֲתַר דְאִקְרִי
סַלַע. הִינּוּ דְכְּתִיב (דברים לב יג) וַיִּנְיָקוּהוּ
דָבֵשׁ מִסַּלַע. וּמַאי טַעְמָא דְבֵשׁ, בְּגִין דְאִיהוּ
תָּמָר, דְכְּתִיב (שה"ש ז ח) זֹאת קוֹמַתְךָ דְמַתְּךָ לְתָמָר.
וְלְבַתָּר, שָׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוּר. דָּא אֲתַרָּא
דְלַעֲיִלָּא, אֲתַרָּא דִיִּצְחָק שְׂרִי. וְאַף
עַל גֵּב דְשָׁמֵן מִסַּטְרָא דְאַבְרָהָם, כִּד יִשְׂרָאֵל
מִכְשִׁרִין עוֹבְדֵייהוּ, מֵהַפְּכִין דִּינָא לְרַחֲמֵי וְדָא
הוּא דְאָמַר לוֹן קוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, וַיִּנְיָקוּהוּ
דָבֵשׁ מִסַּלַע, דְאֲתַתְּחַבְּרִין תָּמָר דְכַר וְנוֹקְבָא.
וְשָׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוּר, כּוֹלְהוּ דְרַגִּין נְגִדִין שָׁמֵן,
וְאֶפְלוּ אֲתַר דְאִקְרִי צוּר. וְהִינּוּ דְכְּתִיב, (דברים
לב ד) הַצּוּר תָּמִים פְּעֻלוֹ. דְאֲתַתְּהַדֵּר צוּר לְמַעַבְדַּ
פְּעֻלוֹ דְתָמִים. תָּמִים דָּא אַבְרָהָם, דְכְּתִיב (בראשית
יז כ) הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָּמִים. צוּר דָּא יִצְחָק,
וְאוֹקְמוּהָ.

הָא חֲזִי, עַל דָּא תִּמְהַ מִשֶּׁה וְאָמַר, (במדבר כ ו)
הֵמָּן הַסַּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם. כִּינּוּ
דְאֲתוֹן לֹא אֲזַלִּין בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא מִבְּסָמִין
אֲתַרָּא. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל עֲבָדִין נִסּוּף הַמַּיִם בְּחָג,
לְהִנְיָקָא הַאי מִזְבֵּחַ מִמַּיָּא דְאַבְרָהָם, וְכַדִּין
אֲתַבְּרֵךְ עָלְמָא.

וְכַר נֶשׁ כִּד אִיהוּ מִבְּרַךְ עַל מִזְבֵּחַ בְּכֶסֶא,
אִיבְעֵי לִיָּה לְמִיָּהב בִּיָּה מַיָּא, בְּבִרְכַּת
הָאָרֶץ, לְבִרְכָא לְהַאי אָרֶץ, דְאִיקְרִי מִזְבֵּחַ,
וְאִיקְרִי כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, דְכֻלְהוּ בְּרִכְאֵן בִּיָּה
תְּלוּיִן.

וְהָא חֲזִי, כִּד יִשְׂרָאֵל מִכְשִׁרִין עוֹבְדֵייהוּ, הַאי
מִזְבֵּחַ, שֶׁלְטָא בְּסַטְרָא דִימִינָא, וְהוּוּ חֲזִינִין
כְּחִיזוּ אֲרִיָּה רְבִיעַ עָלֶיהָ, עַל קְרָבָנָא, וְאֶכִּיל
לִיָּה. וְעַל דָּא מְדַבְּחָא אִיקְרִי (ישעיה כא א) אֲרִיאֵל.

קְרִית חֲנָה דָּוִד. וַיְדַאי דְחוּלְקִיָּה דְדָוִד הוּא,
וְכָל יוֹמוֹי אֲשַׁתִּדֵּל לְאַנְהָרָא לָהּ.

וְעַד דָּא (תהלים טז יא) תוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. כְּמָה
דְּאֵת אָמַר, (שמות ב כה) וַיַּדַּע אֱלֹהִים. אֹרַח
חַיִּים, וּמֵאֵן הוּא, שְׂבַע שְׁמַחוֹת, הֵהוּא דְכָל
שְׂבַעֵא אֲתַכְּלִיל בֵּיהּ, וַיַּהֲדֵר אֲנַפּוּי לְקַבְּלֵי פְּנֵיךְ,
דְּאָנָא אַחִיד בְּהוּן. וּכְדִין נַעֲיֻמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח,
דְּשִׁמְאֵלָא אֲתַכְּלִילֵת בְּיַמִּינָא, וְכַד אֲתַכְּלִילֵת,
אֲתַהֲדֵר צוּר לְמַעְבַּד פְּעֻלוֹ דְתַמִּים, וְעַל דָּא זֶה
יִתְנוּ.

קְרִית חֲנָה דָּוִד. וַיְדַאי שְׁחֻלְקוֹ שֶׁל
דָּוִד הוּא, וְכָל יָמָיו הִשְׁתַּדֵּל
לְהֵאִיר לָהּ.

וְעַד זֶה (תהלים טז) תוֹדִיעֵנִי אֹרַח
חַיִּים. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ב) וַיַּדַּע
אֱלֹהִים. אֹרַח חַיִּים, וּמִי הוּא?
שְׂבַע שְׁמַחוֹת, אוֹתוֹ שְׂכַל הַשְּׂבַע
נִכְלָל בּוֹ, וַיַּחֲזִיר פְּנָיו כַּנְּגַד פְּנֵיךְ,
שֶׁאֵינִי אַחִיד בְּהֵם. וְאֵז נַעֲמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח, שֶׁהַשְּׂמֵאל נִכְלָל
בְּיַמִּינְךָ. וְכַשֵּׁנְכֻלְלֵת, חוֹזֵר הַצּוּר
לַעֲשׂוֹת אֵת פְּעֻלוֹ שֶׁל תַּמִּים, וְעַל
כֵּן זֶה יִתְנוּ.

פְּתַח וְאָמַר (דברים לג) כְּבוֹד שׁוּרוֹ,
זֶה יוֹסֵף. הֲדָר - זֶה יַעֲקֹב, שְׂכַתוֹב
(בראשית לו) אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.
וּמֵינִין לָנוּ שְׁנַקְרָא יַעֲקֹב הֲדָר?
שְׂכַתוֹב (שם לו) וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָר,
וּפְרָשׁוּהוּ בְּאֶדְרָא הַקְּדוּשָׁה. (דברים
ג) וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו - אֵלוֹ אַבְרָהָם
וַיִּצְחָק, בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יַחֲדָיו.
מַה זֶה יַחֲדָיו? אֵלָא כְּשֶׁכַּל הָאֲבוֹת
כְּאַחַד, אֵינִן מִי שַׁיְעֻמְדוּ לַפְּנִיָּהֶם.
וּבְאֹתוֹ הַזְּמַן יִשְׂרָאֵל מְרִימִים
רֵאשׁ. זֶהוּ שְׂכַתוֹב כִּי תִשָּׂא.

וְכֹא רָאָה, כְּשִׁיִּצְאֵא יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם, בְּסִיּוּעַ הָאֲבוֹת יִצְאֵו
וְהִרְמִיּוּ רֵאשׁ, זֶהוּ שְׂכַתוֹב (שמות
יד) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רְמָה.
מִי הֵיךְ הִרְמָה? זֶה אַבְרָהָם, יַד
הַיְמִינִי, שְׂצָרִיף לְהִרְמָה עַל
הַשְּׂמֵאל.

וְכֹה אַבְרָהָם עָשָׂה לוֹ הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּף הוּא נִקְמוֹת בְּלִילָה, אַף
יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רְמָה, וְהַסִּיּוּעַ
שֶׁלוֹ הֵם לְקַחוּ. וְשִׁמְרוּ אֵת יְדוֹ,
שֶׁנֶּשְׂבַּע לְאַבְיִמְלֶךְ. וְעַל כֵּן לְשִׁמְרוּ
אֵת אוֹתָהּ יַד רְמָה, (שם יא) וְלֹא נָחַם
אֱלֹהִים דְּרַף אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים.

וּכְמוֹ שְׂבַעֵה שְׂבוּעוֹת מִמַּטָּה
לְמַעְלָה לַעֲלוֹת לְמִקְוָמוֹ, וְלִקְבַל
חַרוֹת מִן הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה.
וְכַשֵּׁנְשַׁלְמוֹ, יִרְדֵּה הַתּוֹרָה,
וּפְתִיחַתָּהּ בְּאַבְרָהָם, אֲנִכִּי כַּנְּגַדוֹ.

פְּתַח וְאָמַר, (דברים לב יז) כְּבוֹד שׁוּרוֹ, דָּא יוֹסֵף.
הֲדָר, דָּא יַעֲקֹב. דְּכַתִּיב (בראשית לו ב) אֵלֶּה
תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. וּמֵאֵן לָן דְּאֶקְרִי יַעֲקֹב
הֲדָר. דְּכַתִּיב (שם לו לה) וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָר,
וְאוֹקְמוּהָ בְּאִידְרָא קְדִישָׁא. וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנָיו,
אֵלוֹ אַבְרָהָם וַיִּצְחָק. בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יַחֲדָיו.
מַהוּ יַחֲדָיו, אֵלָא כַּד בְּלָהוּ אַבְהֵן פְּחָדָא, לִית
דִּיקוּמוּן קַמְיֵיהוּ וּבְהָהוּא זְמַנָּא, יִשְׂרָאֵל זְקַפִּין
רִישָׁא. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, כִּי תִשָּׂא.

וְהָא חֲזִי, כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בְּסִיּוּעָא
דְּאַבְהֵן נִפְקוּ, וְאַרְיֵמוּ רִישָׁא. הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רְמָה. מֵאֵן
יַד רְמָה. דָּא אַבְרָהָם. יְדָא יְמִינָא, דְּבַעֲי לְאַרְמָא
לָהּ עַל שְׂמֵאלָא.

וְכֹה אַבְרָהָם, עָבַד לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרוּף הוּא
נוֹקְמִין בְּלִילָיָא, אוּף יִשְׂרָאֵל בְּיַד רְמָה
נִפְקִין, וְסִיּוּעָא דִּילֵיהּ נִקְטוּ. וְנִטְרוּ יַד דִּילֵיהּ,
דְּאוּמֵי לְאַבְיִמְלֶךְ. וְעַל דָּא לְנִטְרָא הֵהוּא יַד
רְמָה (שם יג יז) וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דְּרַף אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים.

וּכְמוֹ שְׂבַעֵה שְׂבוּעֵין מִתַּתָּא לְעִילָא לְסַלְקָא
לְאַתְרֵיהּ, וְלִקְבָּלָא חִירוֹת מְאִימָא
עִילָאָה. וְכַד אֲשַׁתְּלִימוּ, נַחְתָּא אוֹרִייתָא,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון מה השר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אָמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵידֵי תַלְמֵידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בזכות שמעון הצדיק ניגאל ברחמים

מפעל הזוהר העולמי

ערכת המגן הטובה ביותר, וביטול איום הטילים מעל עם ישראל

ביום ה' כ' חשון

יום הילולת הצה"ק המקובל רבי

מרדכי שרעבי זי"ע

אצל הציון של שמעון הצדיק זי"ע בשעה 8:30 בבוקר

**נתחיל ונגמור את כל הזוהר הקדוש
בשעה אחת**

כמו שרבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו
ואמר: "שעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חול, היא כמו
שנה של למוד פשט ביום חול".

בואו ונקיים את התקנה של הצה"ק המקובל רבי יצחק אלפיה
זי"ע לגמור הפרד"ס לכה"פ פעם אחת בחיים

ושהקב"ה יזרו את גאולתנו בחסד וברחמים, וְהַבְּטַחַת הַרְשִׁיב"י (נשא קכד):
"דְּבָדָא יַבְקִי מִן גְּלוּתָא וּבְרַחֲמֵי".

בסיום הזוהר יחלקו חינם ספרים "ערכה של שעה", "גדולי ישראל והזוהר",
ועוד

מפעל הזוהר העולמי סניף י-ם

לפרטים ולהצטרפות : 0507-858393 – פקס: 02-9951300